

reglen om, at der skal udfærdiges rapport over foretagne efterforskningskridt, jf. retsplejelovens § 744 som affattet ved lov nr. 243 af 8. juni 1978. Kravet om, at vidner skal underskrive en beretning, har i praksis mistet sin betydning. På den baggrund er § 799, stk. 5, ikke medtaget i lovudkastet.

Endelig er retsplejelovens § 799, stk. 6, om personlig ransagning af en kvinde i udvalgets betænkning nr. 1104/1987 om legemsindgreb foreslået ophævet og erstattet af andre regler.

5.2.1. Hvilke politifolk kan udføre ransagning ?

Retsplejelovens § 798, stk. 1, foreskriver, at det, hvor ransagning ikke skal iværksættes af retten selv, i kendelsen angives, ved hvem iværksættelsen skal ske. I § 798, stk. 2, stilles der krav om, at ransagning kun i påtrængende tilfælde bør overlades til politiets underordnede betjente, medmindre der foreligger samtykke fra den, mod hvem ransagningen rettes.

Ifølge retsplejelovens § 742, stk. 2, som affattet ved lov nr. 243 af 8. juni 1978 varetager politiet efterforskningen. Dommeren har ikke mere nogen opgave som undersøgelsesleder, jf. udvalgets betænkning nr. 622/1971, side 8. I overensstemmelse hermed foretages ransagninger ikke mere af retten selv, men altid af politiet.

Efter udvalgets opfattelse bør der ikke i retsplejeloven gives regler om den interne kompetencefordeling i politiet. Dette gav udvalget i anden sammenhæng udtryk for allerede i betænkning nr. 1023/1984, side 170. Heller ikke retten bør have adgang til at træffe bestemmelse om opgavernes fordeling mellem politiets personale.

Udvalget foreslår derfor, at der ikke i lovudkastet om ransagning optages regler svarende til retsplejelovens § 798, stk. 1 og stk. 2. Disse regler må i øvrigt anses for at have mistet deres betydning. I det omfang, man i dag

fortsat i retskendelser om ransagning navngiver de polititjenestemænd, der skal lede ransagningen, er der tale om en ren formalitet, der indføres i kendelsen efter politiets diktat.

Udvalget forudsætter dog, at det fortsat er politifolk, der udfører ransagninger, ligesom afhøringerne og efterforskningen i øvrigt foretages af politiet. Dette er ikke til hinder for, at politiet under en ransagning medtager eller tilkalder særlige sagkyndige som bistand.

5.2.2. Tilkendegivelse m.v. over for tilstedeværende.

Ifølge retsplejelovens § 799, stk. 3, skal rettens kendelse oplæses eller forevises, eller - hvor ingen kendelse foreligger - øjemedet betydes, forinden ransagning påbegyndes.

Da en formelig oplæsning af en retskendelse i praksis ikke er en hensigtsmæssig foranstaltning, foreslår udvalget, at denne bestemmelse ændres, således at det i stedet **fore-**skrives, at politiet skal gøre den, der har rådighed over lokaliteten eller genstanden, eller i dennes fravær andre personer, der træffes til stede, bekendt med ransagningens foretagelse og grundlaget herfor, jf. lovudkastets § 798, stk. 2, 1. pkt. Hvis ransagningen foretages på grundlag af en retskendelse, bør den eller de personer, der træffes på stedet, dog fortsat have adgang til efter begæring at gennemse kendelsen. En udskrift af kendelsen må derfor medtages af politiet.

Oplysning om grundlaget for ransagningen må omfatte en kort beskrivelse af sigtelsen og de omstændigheder, der begrundet ransagningens foretagelse, samt oplysning om det formelle grundlag for ransagningen, d.v.s. oplysning om, hvorvidt der foreligger en retskendelse, eller ransagningen foretages uden retskendelse i medfør af lovudkastets § 796, stk. 1 eller stk. 3.

Udvalget foreslår endvidere - i lighed med den gældende